

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ Ε ΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Αθήνα, 12-03-2013

Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/1844/12-03-2013

Α Π Ο Φ Α Σ Η 31/2013

Η Αρχή Προστασίας εδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνεδρίασε σε σύνθεση Τμήματος στο κατάστημά της την 21.2.2013 μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Π. Χριστόφορος, Πρόεδρος της Αρχής, Σ. Βλαχόπουλος ως εισηγητής, Γ. Λαζαράκος και Χ. Ανθόπουλος, αναπληρωματικά μέλη, σε αντικατάσταση των τακτικών μελών Α. Κοτσαλή, Α.- Ι. Μεταξά και Μπριόλα, αντίστοιχα, οι οποίοι αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Παρούσα χωρίς δικαίωμα ψήφου ήταν η Κ. Καρβέλη, νομικός ελέγκτρια, ως βοηθός εισηγήτρια, η οποία αποχώρησε μετά τη συζήτηση της υπόθεσης και πριν από τη διάσκεψη και τη λήψη απόφασης και η Ε. Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα παρακάτω:

Με τη με αριθμ. πρωτοκόλλου Γ/ΕΙΣ/8094/17.12.2012 αίτησή του το Στρατοδικείο Αθηνών ζητά την άδεια της Αρχής, προκειμένου να επιτρέψει στον Α, ιστορικό ερευνητή την πρόσβαση στο αρχείο του Στρατοδικείου Αθηνών, που αφορά στις υποθέσεις των Εκτάκτων Στρατοδικείων Λάρισας και Τρικάλων κατά τα έτη 1946-1950, για τη συγγραφή βιβλίου σχετικά με τα πρόσωπα που δικάστηκαν και καταδικάστηκαν από τα εν λόγω Στρατοδικεία κατά τα έτη 1946-1950. Στις αιτούμενες αποφάσεις περιέχονται ευαίσθητα δεδομένα όπως ποινικές διώξεις ή καταδίκες, επιπρόσθετα δε, ανάμεσα στο αρχειακό υλικό στο οποίο ζητείται η

πρόσβαση από τον ερευνητή υπάρχει πιθανότητα να περιλαμβάνονται και δεδομένα προσώπων που βρίσκονται εν ζωή.

Μετά από εξέταση όλων των παραπάνω στοιχείων και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦ ΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Σύμφωνα με το άρθρ. 7 § 2 περ. στ' του ν. 2472/1997 «Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η συλλογή και η επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων, καθώς και η ίδρυση και λειτουργία σχετικού αρχείου, ύστερα από άδεια της Αρχής, όταν... η επεξεργασία πραγματοποιείται για ερευνητικούς και επιστημονικούς αποκλειστικά σκοπούς και υπό τον όρο ότι τηρείται η ανωνυμία και λαμβάνονται όλα τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων των προσώπων στα οποία αναφέρονται». Το άρθρ. 2 στοιχ. β' του ίδιου νόμου ορίζει ότι στα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα συγκαταλέγονται και αυτά που αφορούν στις ποινικές διώξεις ή καταδίκες του ατόμου. Σύμφωνα με το άρθρ. 2 στοιχ. δ' του ίδιου νόμου ως «επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα» ορίζεται, μεταξύ άλλων, η συλλογή, η αποθήκευση, η εξαγωγή, η χρήση, η διάδοση, ή κάθε άλλης μορφής διάθεση των προσωπικών δεδομένων.

Το άρθρ. 4 § 1 στοιχ. α' και β' του ν. 2472/1997 ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι ο σκοπός της επεξεργασίας πρέπει να είναι καθορισμένος, σαφής και νόμιμος, τα δεδομένα να είναι συναφή, πρόσφορα και όχι περισσότερα από όσα απαιτούνται ενόψει του σκοπού της επεξεργασίας.

Το άρθρ. 10 του ίδιου νόμου ορίζει τα εξής: «1. Η επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι απόρρητη. Ιεξάγεται αποκλειστικά και μόνο από πρόσωπα που τελούν υπό τον έλεγχο του υπεύθυνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία και μόνον κατ' εντολήν του. (...) 2. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας οφείλει να λαμβάνει τα κατάλληλα οργανωτικά και τεχνικά μέτρα για την ασφάλεια των δεδομένων και την προστασία τους από τυχαία ή αθέμιτη καταστροφή, τυχαία απώλεια, αλλοίωση, απαγορευμένη διάδοση ή πρόσβαση και κάθε άλλη μορφή αθέμιτης επεξεργασίας. Αυτά τα μέτρα πρέπει να εξασφαλίζουν επίπεδο ασφάλειας ανάλογο προς τους κινδύνους που συνεπάγεται η επεξεργασία και η φύση των δεδομένων που είναι αντικείμενο της επεξεργασίας. ...»

Από τις προαναφερθείσες διατάξεις προκύπτει ότι η επεξεργασία ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων επιτρέπεται υπό τις προϋποθέσεις του άρθρ. 7 § 2 περ. στ'

του ν. 2472/1997, δεδομένου ότι ο σκοπός της επεξεργασίας - όπως, στη συγκεκριμένη περίπτωση, η επιστημονική έρευνα, είναι νόμιμος (βλ. και άρθρ. 16 παρ. 1 Σ.), σαφής και καθορισμένος και εφόσον τα δεδομένα που τυγχάνουν επεξεργασίας δεν υπερβαίνουν τον σκοπό της επεξεργασίας και λαμβάνονται τα οργανωτικά μέτρα για την ασφάλεια των δεδομένων σύμφωνα με το άρθρ. 10 του προαναφερθέντος νόμου.

2. Η Αρχή σύμφωνα με πρόσφατη σχετική νομολογία της χορήγησε σε ερευνητές την προβλεπόμενη στις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 2 στοιχ. στ' του Ν. 2472/1997 άδεια επεξεργασίας ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων για επιστημονικούς και ερευνητικούς σκοπούς (βλ. πρόσφατες αποφάσεις Αρχής 10/2011, 67/2011, 85/2011, 121/2011) με τους εξής όρους: α) η πρόσβαση στα σχετικά αρχεία να γίνει στο χώρο τήρησής τους, ώστε να μην εκφύγουν από την σφαίρα επιρροής του υπευθύνου επεξεργασίας β) οι αιτούντες την πρόσβαση θα εξάγουν από το αρχείο μόνο όσα στοιχεία τους είναι κατά την επιστημονική κρίση τους απαραίτητα για την ολοκλήρωση του συγκεκριμένου ερευνητικού έργου, τα στοιχεία θα εξαχθούν σε ανώνυμη μορφή και γ) η ανωνυμοποίηση των προσωπικών δεδομένων θα γίνει κατά την διάρκεια της πρόσβασης στα δεδομένα (καθώς, στις κρινόμενες περιπτώσεις, δεν προέκυψε η ανάγκη των αιτούντων-ερευνητών να συνδέσουν τα στοιχεία που ταυτοποιούν τα υποκείμενα με τα προσωπικά τους δεδομένα και να καταγράψουν πλήρη –μη ανωνυμοποιημένα– στοιχεία για τη διεξαγωγή της έρευνας). Παράλληλα δε σε άλλες περιπτώσεις με αίτηση του ερευνητή ή του κατόχου του αρχείου χορηγούσε άδεια στον κάτοχο του αρχείου να επιτρέψει την πρόσβαση του ερευνητή στα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα ζώντων προσώπων για τους σκοπούς της επιστημονικής ή ιστορικής έρευνας υπό τους αυτούς περίπου όρους.

3. Επειδή, σε πολλές περιπτώσεις, η αποτελεσματικότερη διεξαγωγή της ιστορικής και επιστημονικής έρευνας απαιτεί ο ερευνητής να έχει συνεχή πρόσβαση στα ονομαστικά στοιχεία του αρχείου του υπευθύνου επεξεργασίας προκειμένου να επαληθεύει τα επιμέρους συμπεράσματα και το τελικό συμπέρασμα πριν την ανωνυμοποίηση και τελική παρουσίαση της έρευνάς του, το Τμήμα, κατά πλειοψηφία, έκρινε ότι και ο ερευνητής υπό τις ανωτέρω συνθήκες καθίσταται υπεύθυνος επεξεργασίας και πρέπει να λάβει άδεια κατά το άρθρο 7 παρ. 2 στοιχ. στ' του Ν. 2472/1997 προσβάσεως και χρήσεως για επιστημονικούς και ερευνητικούς σκοπούς των προσωπικών δεδομένων ζώντων φυσικών προσώπων υπό τους εξής

όρους: α) ότι η πρόσβαση στα σχετικά αρχεία θα γίνεται στο χώρο τήρησής τους, ώστε να μην εκφεύγουν από την σφαίρα επιρροής του υπεύθυνου κατόχου του αρχείου β) ο ερευνητής θα θέτει υπό επεξεργασία από το αρχείο μόνον όσα στοιχεία είναι κατά την επιστημονική κρίση του απαραίτητα για την ολοκλήρωση του συγκεκριμένου ερευνητικού έργου, και γ) κατά την ολοκλήρωση της έρευνας και πριν την δημοσίευση ή καθ' οιονδήποτε άλλο τρόπο χρήση των αποτελεσμάτων της, ο ερευνητής θα προβεί στην ανωνυμοποίηση των προσωπικών δεδομένων που έχει συλλέξει και θα καταστρέψει το τυχόν υπάρχον ονομαστικό αρχείο που έχει συλλέξει. Τούτο δε ανεξάρτητα από τη γενική ή ειδική άδεια την οποία οφείλει να έχει λάβει ή να λάβει ο κάτοχος του σχετικού αρχείου προκειμένου να επιτρέψει την πρόσβαση του ερευνητή στα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα των ζώντων φυσικών προσώπων. Η λύση αυτή, κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας, είναι προτιμότερη γιατί αφενός διατηρεί την ευθύνη του κατόχου του αρχείου να φροντίζει ώστε τα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα να μην εξέλθουν της σφαίρας επιρροής του πριν ανωνυμοποιηθούν, αφετέρου δε δημιουργεί αυτοτελή ευθύνη του ερευνητή ώστε κατά την διάρκεια της έρευνάς του να κάνει χρήση με φειδώ και κατά το αναγκαίο μέτρο των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων και να προβαίνει σε ανωνυμοποίηση αυτών, όταν επαληθεύονται μερικώς ή ολικώς τα συμπεράσματα της επιστημονικής ή ιστορικής του έρευνας.

4. Πρέπει στο σημείο αυτό να σημειωθεί ότι η ανωτέρω λύση παρέχει μείζονα προστασία στο υποκείμενο των προσωπικών δεδομένων, αναβαθμίζοντας την ευθύνη του ερευνητή προς λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την αποφυγή και της τυχαίας απώλειας ή διαρροής των δεδομένων. Επιπλέον δε αποφεύγεται η τυπική ανωμαλία να χορηγείται άδεια στον υπεύθυνο κάτοχο του αρχείου μετά από αίτηση του ερευνητή και άδεια στον ερευνητή μετά από αίτημα του κατόχου του αρχείου. Εξάλλου δεν έρχεται η λύση αυτή σε αντίθεση με την παλαιότερη πρακτική της Αρχής, η οποία χορηγούσε την άδεια στον υπεύθυνο επεξεργασίας κάτοχο του αρχείου και αναγνώριζε στον ερευνητή πρόσβαση στα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα και χρήση τους για ερευνητικούς σκοπούς. Σχετικά δε με την ανωνυμοποίηση οι παλαιότερες αποφάσεις έθεταν ως γενική μεν ρήτρα στο σκεπτικό ότι η ανωνυμοποίηση, την οποία αναλάμβανε ο ερευνητής (αποφάσεις 46, 47/2005) αναφέρεται σε κάθε μεταγενέστερη χρήση των δεδομένων και προσέθεταν, ως προς την ανωνυμοποίηση κατά τη διάρκειά της πρόσβασης, ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν προέκυπτε ανάγκη να καταγραφούν από τον ερευνητή τα στοιχεία που

ταυτοποιούν τους ασθενείς και να συνδεθούν αυτά με τα ιατρικά δεδομένα. Σε μεταγενέστερη απόφαση η Αρχή αφενός εδέχθη ως προς την ιστορική έρευνα ότι η ανωνυμοποίηση των δεδομένων θα γίνει μετά το πέρας της πρόσβασης και αφετέρου ότι ο ερευνητής έχει δικαίωμα να διατηρήσει τα ζητούμενα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μέχρι την έγκριση της επιστημονικής του εργασίας (Αποφ. 36/2006). Επιπλέον με αποφάσεις της Ολομέλειας της Αρχής (4 και 5/2010) έγινε δεκτό σχετικά με τα ευαίσθητα δεδομένα, ότι ο ερευνητής πρέπει να υποβάλει αίτηση παροχής αδειάς επεξεργασίας ευαίσθητων στοιχείων και γνωστοποίηση λειτουργίας αρχείου όταν η συλλογή και μελέτη των ευαίσθητων δεδομένων απαιτεί χρόνο. Συνεπώς η άμεση έκδοση δύο αδειών στον κάτοχο του αρχείου αν δεν έχει γενική άδεια και στον ερευνητή δεν περιπλέκει αλλά απλοποιεί τα πράγματα και τις διαδικασίες ενώπιον της Αρχής και απαλλάσσει την Αρχή από έκδοση σχετικών αποφάσεων ενώ επιτρέπει την θέση των αναγκαίων κατά περίπτωση όρων και προϋποθέσεων στις επιμέρους άδειες· η δε καταβολή παραβόλου από τον ερευνητή της τάξεως των 30-90 ευρώ, δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί ως άξιο λόγου εμπόδιο στην επιστημονική έρευνα, όταν ο ερευνητής εξυπηρετείται από την υπηρεσία αρχείου του υπεύθυνου και το παράβολο αυτό έχει καθιερωθεί με προηγούμενες αποφάσεις της Αρχής.

5. Σύμφωνα όμως με τη γνώμη ενός μέλους του Τμήματος, η χορήγηση δύο αδειών (μία στον υπεύθυνο επεξεργασίας και μία στον ερευνητή) αντί μίας (μόνον στον υπεύθυνο επεξεργασίας), όπως ίσχυε μέχρι σήμερα, εκφεύγει του σκοπού της διάταξης του άρθρου 7 παρ. 2 στοιχ. (στ) και δημιουργεί επιπλέον γραφειοκρατικά και οικονομικά βάρη στον ερευνητή και στη ιοίκηση. Συγκεκριμένα, η υποχρέωση του ερευνητή να είναι εφοδιασμένος και αυτός, πέραν του υπεύθυνου επεξεργασίας, με ειδική άδεια επεξεργασίας ευαίσθητων δεδομένων, πέραν του ότι δυσχεραίνει τη διαδικασία (διπλασιάζει τον αριθμό των αιτήσεων, που πρέπει να υποβληθούν), προκαλεί αναπόφευκτα οικονομικό βάρος στον ερευνητή, ο οποίος, προκειμένου να εφοδιασθεί την ανωτέρω άδεια, θα πρέπει να καταβάλει το οριζόμενο στο νόμο παράβολο ύψους €30 - €90 βλ. Κανονιστική Πράξη 121/2001 της Αρχής – ΦΕΚ Β΄ 1345). Τούτο δε ισχύει ακόμη περισσότερο ενόψει της δυσχερούς οικονομικής συγκυρίας που διέρχεται η Χώρα μας και της ανάγκης για ελάφρυνση, όπου είναι δυνατόν, των οικονομικών βαρών που επωμίζεται ο πολίτης. Η χορήγηση όμως δύο αδειών δεν δικαιολογείται ούτε από το περιεχόμενο της υπό κρίση διάταξης του άρθρου 7 παρ. 2 στοιχ. (στ), η οποία προβλέπει τη δυνατότητα της επεξεργασίας των

ευαίσθητων δεδομένων για ερευνητικούς και επιστημονικούς σκοπούς χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου υπό ορισμένες προϋποθέσεις, που ήταν η τήρηση της ανωνυμίας και η λήψη των απαραίτητων μέτρων για την προστασία των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων και τη διασφάλιση της εμπιστευτικότητας και της ακεραιότητας των δεδομένων. Η Αρχή ήδη με τις υπ' αριθμ. 46/2004 και 47/2004 αποφάσεις της Ολομέλειας και μέχρι σήμερα (βλ. εντελώς ενδεικτικά αποφάσεις υπ' αριθμ. 10/2011, 67/2011 και 85/2011 του Τμήματος) έκρινε – και κανένα σχετικό πρόβλημα ή παράπονο σχετικά με την εφαρμογή του νόμου και την ακολουθούμενη πρακτική δεν έχει καταγραφεί – ότι η ανωτέρω διάταξη «περιλαμβάνει τουλάχιστον την περίπτωση όπου η επεξεργασία, όπως πρόσβαση ή χρήση για άλλον σκοπό από αυτόν για τον οποίο συλλέχθηκαν τα δεδομένα, π.χ. την παροχή υπηρεσιών υγείας (ή την απονομή δικαιοσύνης κ.ο.κ.), και η ανωνυμοποίηση των δεδομένων διενεργείται από τον ίδιο τον υπεύθυνο της επεξεργασίας των δεδομένων, έτσι ώστε τα δεδομένα να μην εκφεύγουν από τη σφαίρα επιρροής του υπεύθυνου επεξεργασίας, δηλαδή να ανακοινώνονται ή διατίθενται σε τρίτον, χωρίς προηγουμένως να έχουν ανωνυμοποιηθεί». Για να καταστεί, συνεπώς ο ερευνητής υπεύθυνος επεξεργασίας, θα πρέπει να καμφθούν δύο βασικές αρχές, που εφαρμόζονταν μέχρι σήμερα, ήτοι πρώτον ότι τα προσωπικά δεδομένα δεν θα πρέπει να εκφεύγουν από τη σφαίρα επιρροής του υπεύθυνου επεξεργασίας και, δεύτερον, ότι ο η ανωνυμοποίηση των δεδομένων διενεργείται από τον ίδιο τον υπεύθυνο της επεξεργασίας. Περαιτέρω, η γνώμη της πλειοψηφίας παρορά ότι αν ο ερευνητής εξάγει τα προσωπικά δεδομένα όχι ανώνυμα, αλλά επώνυμα, τότε α) θα έχει υποχρέωση ενημέρωσης των υποκειμένων και λήψη συγκατάθεσης, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 7 παρ. 2 στοιχ. (α), δεδομένου η επεξεργασία δυνάμει της παραγράφου 2 στοιχ. (στ) προϋποθέτει τα εξαγόμενα δεδομένα – και η περαιτέρω χρήση τους - να είναι ανώνυμα, όπως μέχρι σήμερα δεχόταν η Αρχή, β) θα είναι και αυτός υποχρεωμένος να ικανοποιεί τυχόν δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων (δικαίωμα πρόσβασης και αντίρρησης) και γ) να τηρεί όλα τα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα ασφαλείας, καθώς και τα μέτρα φυσικής ασφάλειας για την αποτροπή παραβίασης των προσωπικών δεδομένων, που θα έχει στην κατοχή του, τα οποία (μέτρα) θα πρέπει μάλιστα να λαμβάνονται άμεσα, η δε επάρκειά τους θα κρίνεται, όπως και στις υπόλοιπες περιπτώσεις, αναλόγως της φύσης και του μεγέθους του εκάστοτε συνιστώμενου αρχείου. Τη δυσκολία ενός ερευνητή να ανταποκριθεί σε τέτοιου είδους υποχρεώσεις εύκολα αντιλαμβάνεται κανείς, αν αναλογιστεί ότι η Αρχή σε

δέκα (10) διοικητικούς ελέγχους που διενήργησε το 2011 σε δημόσια και ιδιωτικά νοσοκομεία και κλινικές, διαπίστωσε πολλά κενά και ελλείψεις στο επίπεδο ασφαλείας και προστασίας προσωπικών δεδομένων (βλ. υπ' αριθμ. 36 - 44/2011 αποφάσεις της Αρχής). Τούτο σημαίνει ότι για να ανταποκριθεί στις παραπάνω νόμιμες υποχρεώσεις του, ο ερευνητής ενδέχεται να πρέπει να δημιουργήσει υποδομές, που αφενός δεν είχε ουδέποτε φανταστεί ότι θα του ήταν απαραίτητες στο πλαίσιο της επιστημονικής έρευνας, που αποφάσισε να διεξάγει και, αφετέρου, αυξάνεται υπέρμετρα η οικονομική του επιβάρυνση (πέραν του παραβόλου). Αντιθέτως, η επιστημονική έρευνα θα μπορούσε να διευκολυνθεί, και μάλιστα με ασφάλεια, στην περίπτωση που ο ερευνητής ή η επιστημονική κοινότητα ή τρίτο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο ή φορέας (π.χ. επιβλέπων καθηγητής σε διδακτορική διατριβή) θα ήθελε να επαληθεύσει τα στοιχεία που έχει εξαγάγει και χρησιμοποιήσει ο ερευνητής ανώνυμα, οπότε θα ήταν δυνατό να κωδικοποιηθούν τα αναγκαία προσωπικά δεδομένα, ως μέτρο ασφάλειας, η δε σχετική κωδικοποίηση να παραμείνει, αφού πρωτοκολληθεί, είτε στον υπεύθυνο επεξεργασίας είτε σε τρίτη έμπιστη οντότητα (π.χ. συμβολαιογράφο). Σε αυτήν μόνον την περίπτωση θα ήταν νοητή η χορήγηση ξεχωριστής άδειας στον ερευνητή. Εν κατακλείδι, επισημαίνεται ότι τυχόν αλλαγή της πάγιας νομολογίας, που έχει διαμορφώσει η Αρχή υπό διάφορες συνθέσεις της Ολομέλειας, θα πρέπει να αποφασισθεί όχι από το Τμήμα, αλλά από την Ολομέλεια.

6. Από τα στοιχεία του φακέλου προέκυψαν τα εξής:

Με την από 5.12.2012 αίτησή του προς το Στρατοδικείο Αθηνών, ο Α ιστορικός ερευνητής, ζητά την πρόσβαση στο αρχείο των δικαστικών αποφάσεων των Εκτάκτων Στρατοδικείων Λάρισας και Τρικάλων κατά τα έτη 1946-1950, για τη συγγραφή βιβλίου σχετικά με τα πρόσωπα που δικάστηκαν και καταδικάστηκαν από τα εν λόγω Στρατοδικεία κατά τα έτη 1946-1950.

7. Επειδή υπάρχει πιθανότητα ανάμεσα στο αρχειακό υλικό στο οποίο ζητείται η πρόσβαση από τον ερευνητή να υπάρχουν δεδομένα προσώπων που βρίσκονται εν ζωή, τυγχάνει εφαρμογής ο ν. 2472/1997 και η Αρχή γνωμοδοτεί για τη χορήγηση (ή μη) άδειας για πρόσβαση στο εν λόγω αρχείο.

8. Επειδή στα αιτούμενα στοιχεία περιέχονται ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα.

9. Επειδή η πρόσβαση στα αιτούμενα στοιχεία είναι απαραίτητη και αναγκαία στον ερευνητή για την συγγραφή του βιβλίου του, πρέπει να του επιτραπεί η

πρόσβαση σε αυτά, εφόσον προβεί σε επεξεργασία μόνον των δεδομένων που κατά την κρίση του είναι απαραίτητα για την ολοκλήρωση της μελέτης του, και μετά την ολοκλήρωση της έρευνας, προβεί στην ανωνυμοποίηση των προσωπικών δεδομένων που έχει συλλέξει και καταστρέψει το τυχόν ονομαστικό αρχείο που έχει συλλεχθεί, πριν από την δημοσίευση ή καθ' οιονδήποτε τρόπο χρήση των συμπερασμάτων της ιστορικής έρευνάς του.

Για τους λόγους αυτούς

Η Αρχή χορηγεί άδεια στο Στρατοδικείο Αθηνών, ως υπεύθυνο επεξεργασίας του παραπάνω αρχείου να επιτρέψει στον ερευνητή Α την πρόσβαση στα αιτούμενα στοιχεία με τον όρο η πρόσβαση αυτή να γίνει στον τόπο που αυτό τηρείται σήμερα. Επίσης η Αρχή χορηγεί άδεια στον ερευνητή Α να προβεί σε επεξεργασία από το αρχείο του Στρατοδικείου Αθηνών υπό τον αμέσως ανωτέρω όρο, μόνον των δεδομένων που, κατά την επιστημονική του κρίση, είναι απαραίτητα για την ολοκλήρωση της μελέτης του και κατά την ολοκλήρωση της έρευνας και πριν την δημοσίευση των αποτελεσμάτων αυτής, να προβεί στην ανωνυμοποίηση των προσωπικών δεδομένων που έχει συλλέξει και να καταστρέψει το τυχόν ονομαστικό αρχείο που έχει συλλεχθεί.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Πέτρος Χριστόφορος

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου